

lægge Træværk, altsaa der maa man sætte et Skillerum af Træ. Som en Følge deraf maa man beklæde Muren med Brædder, forsaavidt der er Noget, der gjør Tjeneste som en Skillevej, Kreds op ad Skorstenen. Men et Panel, der kun naaer 1 eller 1½ Alen op ad Skorstenen, maa man ikke sætte. Denne Bestemmelse om, at Skorstenen ikke maa paneles, er, saavidt jeg veed, en af de Bestemmelser, der ikke følges omkring i Røjstæderne, og som alle ere paa det Rene med ikke behøver at følges. Jeg tror ikke, der er Mange, der holde paa denne Bestemmelse. Naar den kommer her igjen og skal ind i denne nye Lov, saa tror jeg i alt Fald, det er nødvendigt, at der reiser sig en Røst mod en saa uforstaaelig Bestemmelse, der foreslaas samtidig med, at det tillades at lægge alt andet Træværk kreds op ad Skorstenen, selv om det bliver over Skorstens hele Længde. Jeg henstiller til Udvalget inden 3die Behandling at tænke lidt over denne Sag, og hvis det virkelig er Meningen, at et Panel paa 1 eller 1½ Alens Høide virkelig er saa farligt, om det saa ikke er langt farligere at beklæde Skorstenen paa andre Maader med Planker. Det var kun de to Punkter, jeg vilde tale om. Enkelthederne ere nu saa stærkt drøftede fra alle Sider, at jeg ikke skal komme ind derpaa; kun vil jeg til Slutning, efter hvad jeg er kommen til efter min Overveelse, anbefale Thinget at stemme for Mindretallets Vædringsforslag og saa heller ikke glemme det Vædringsforslag, der er stillet af to ærede fynske Medlemmer. Thi jeg tror nok, at det er, om ikke aldeles nødvendigt at faae det Vædringsforslag vedtaget, saa dog meget „paatrengende nødvendigt“. Nu er der jo her i Landet bygget en hel Masse Skorstene med de gamle Bestemmelser for Die, og det kunde blive en dyr Spøg for Mange, om vi gif hen og vedtoge Forslaget uden at faae dette lille Vædringsforslag til § 6 med, som er stillet af de to ærede fynske Medlemmer.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal tillade mig at besvare det Spørgsmaal, der er rettet til mig om Forstaaelsen af § 4 Nr. 6, forsaavidt der staar: „Foran Røstfurer og Kammer i disses hele Udstrækning skal Gulvet bestaa af eller være belagt med uantændeligt Materiale i en Bredde af 12 Tommer.“ Jeg kan ikke nære nogen Tvivl om, at denne Bestemmelse maa betyde, at det skal være anbragt paa Gulvet, at det altsaa skal være fastsat med Søm elles Deslige, og jeg kan ikke betragte det som en tilstrækkelig Fyldestgjørelse af Loven, at der er sat en Løs Gjenstand af Metal eller Deslige hen

foran Ræffeløven, som kan tages bort saa ofte det skal være, og hvis Tilstedeværelse derfor slet ikke frembyder nogen virkelig Garant. Jeg har ikke nogen Tvivl om, at Meningen med Lovforslaget maa være, at der skal fastlaas en Plade af Zink, Jern, eller hvad man vil foran Ræffeløven.

S. Bedersen: Naaget de trykkende og i økonomisk Henseende vanskelige Tider, hvorunder vi leve, og hvor der synes al mulig Anledning for Folkethinget til at gjøre, hvad vi kunne for Indskrænkninger i Udgifterne, saa tror jeg, at det er en almindelig Opfattelse her i Folkethinget, at alle de fremkommende Lovforslag skulle medføre nye Udgifter. Saaledes vil det Lovforslag, som her foreligger, ogsaa medføre nye Udgifter og vil gjøre det selv efter Mindretallets Forslag. Det er en Skjærpelse af de bestaaende Forhold selv fra Mindretallets Standpunkt. Det kan jo nok være muligt, at man ikke altid godt kan faae Forbedringer eller Fremskridt, uden at det koster Penge, men det forekommer mig dog, at man af Hensyn til de Tider, hvori vi leve, bør indskrænke disse Udgifter saa meget som muligt. Det er navnlig derfor, jeg er gaaet med til disse Mindretallets Vædringsforslag. Jeg skal gjerne indrømme, at § 2 maasse kunde være en meget god Paragraf i Ildbrandstilsælde, men det er ogsaa en Paragraf, der vil paalægge alvorlige Bekostninger, saa store, at jeg tror, at i alt Fald Mange ikke ville kunne bære dem. Jeg har gjort et lille Overslag over, hvad et Tag til et almindeligt Koftaldsudhus vil koste at tække, f. Ex. med Tagpapt, der jo er det, der her er Tale om. Dersom vi tage et almindeligt Kofhus paa 12 Alens Vidde med 8½ Alens Spændtræ og 3 Alen i Bredde, da vilde, da det er sagt mig, at en Kulle paa 15 Kv.-Alen Pap koster 3½ Kr., Tækningen deraf med Tagpapt koste 30 Kr. pr. Tag. Nu vil jeg dog bede betænkt, hvad det vil sige, dersom en almindelig Bondegaard brændte og skulde bygges op og tækkes med det Materiale, dersom der f. Ex. er et Syttenfags-hus, og man da skulde have en forøget Udgift af 30 Kr. pr. Tag, naar man ellers selv har sit Tag at lægge paa og kan gjøre det uden Udgift. Det er en saa alvorlig Udgift, at jeg er meget bange for, at den ofte vil være uoverkommelig. Nu kan man jo nok sige, og det er da ogsaa blevet sagt, at de kunne jo sælge deres Tag, og det kan jo ogsaa nok være muligt for Selveierne, at de kunne sælge deres Tag og saaledes drage Noget fra de Udgifter, der ville medgaa til at tække med Tagpapt. Men